

A Fővárosi Ítéltábla a Hári Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a dr. Perjési András ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 17. napján kelt 12.G.40.884/2011/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 531.000 (ötszázharmincegyezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... és ... térségi regionális szilárd hulladék-gazdálkodási rendszer projekt rekultivációs munkáinak fővállalkozójaként az alperes mint megrendelő 2009. június 22-én vállalkozási szerződést kötött a felperessel mint vállalkozóval a „projekt” keretében ... területén ... települések hulladéklerakói rekultivációs munkáinak teljes körű kivitelezésére 175.360 euró + ÁFA egy összegű átalánydíjért, 2009. október 1-jei teljesítési határidővel.

A szerződés 6.2. pontja az eredeti teljesítésigazolás csatolásával benyújtott, alaki és tartalmi szempontból hibátlan felperesi számla fizetési határidejét annak beérkezésétől számított 90 napban határozta meg; ugyanakkor a 6.3. pont szerint abban az esetben, ha az építető nem az alperes felróható hibája miatt nem fizeti ki az alperes tárgyi munkára vonatkozó esedékes számláját, a fizetési határidő az alperes számára a tárgyi munkára vonatkozó számla kifizetését követő 5. munkanap.

A 10. pont feljogosította az alperest a felperes rész-, illetve végszámlájából a szerződéses ár bruttó összege 10 %-ának visszatartására azzal, hogy a visszatartott összeg 50 %-át a felperes a beruházó (építető) és az alperes közötti sikeres átadás-átvételi eljárást követően „visszakapja”, a fennmaradó 50 % jótállási biztosítékként az alperesnél marad, azonban a beruházó és az alperes közötti sikeres átadás-átvételi eljárás lezárásától számított 48 hónap és 70 nap időtartamra szóló jótállási bankgaranciával kiváltható.

A mellékletként a szerződés elválaszthatatlan részét képező Általános Vállalkozási Szerződéses Feltételek (ÁVSZF) 3.8. pontja értelmében nem megfelelő minőségű kivitelezés esetén az alperes által elrendelt bontást vagy cserét a felperes köteles saját költségére haladéktalanul elvégezni, amennyiben ennek nem tesz eleget, az alperes jogosult a felperes költségére más vállalkozóval elvégezni munkát. A 19.8. pont szerint a felperes jótállási és szavatossági kötelezettségét az alperes írásbeli felszólítását követően, a megrendelő által megjelölt, műszakilag indokolt és szükséges határidőn belül köteles teljesíteni, ennek elmulasztása esetén az alperes jogosult a hibát a felperes költségére elhárítani elsősorban a vállalkozó esedékes számlakövetelése, másodsorban a visszatartás vagy a bankgarancia terhére. A 16. pont a mennyiségi és minőségi teljesítésre nézve átadás-átvételi eljárás lefolytatását írta elő.

A felperes kivitelezésében megvalósult munkákat az alperes átvette, a teljesítésigazolásokat a vállalkozói díj teljes összegére nézve kiállította.

Az alperes 2009. november 9-én kelt levelében a közte és az építető közötti műszaki átadás-átvételi eljárás során a projekt mérnöki feladatokat ellátó ... Kft. által 2009. október 26-án felvett hiánypótlási listára utalva felszólította a felperest, hogy ... befedett hulladéktárolóján a még szükséges tözeg befordítási munkákat haladéktalanul, két napon belül végezze el, ellenkező esetben azokat a felperes költségére más alvállalkozó bevonásával végezteti el; továbbá közölte azt is, hogy ... hulladéklerakójának műszaki átadása meghiúsult, mert a rekultivációs réteg felső fedőrétege szerves anyag tartalma nem felel meg a szerződésben előírtaknak és miután felperes a 2009. november 4-én kelt levelében elzárkózott az érintett területen a szerves anyag javításától, azt a felperes költségére az alperes végzi el.

A felperes 2009. november 23-án kelt levelében felszólította az alperest a vállalkozási szerződés alapján fennálló 209.660 euró összegű számlatartozása kifizetésére. Egyúttal az alperesi 2009. november 9-én kelt levélben foglaltakra utalva kifogásolta, hogy az alperes a Ptk. 306. § (3) bekezdésében meghatározott

feltételek hiányában anélkül vett igénybe más vállalkozót a tözegedés elvégzésére, hogy attól a felperes elzárkózott volna; egyebekben azt is közölte, az elkészült rekultivációs réteg felső fedőrétegének szerves anyag tartalmára vonatkozó alperesi észrevétel alaptalan.

Válaszlevelében az alperes a vállalkozási szerződés 6.3. pontjára utalva úgy nyilatkozott, a szerződés rendelkezéseinek megfelelően kiegyenlíti függőben lévő számláit, amennyiben az építető részéről vonatkozó számlái kifizetésre kerülnek; a 2009. november 9-i levélben foglaltakat fenntartva közölte azt is, a jelzett hiányosságok kijavítási költségeit beszámítja a felperes számlakövetelésébe.

A projekt mérnöki feladatait ellátó ... Kft. 2009. december 17-én kiadta az alperes részére a fővállalkozási szerződésben rögzített munkák hiánytalan elvégzésére vonatkozó átadás-átvételi igazolást.

A fővállalkozási szerződés szerinti vállalkozói díjat az építető kifizette az alperes részére.

Az alperes 2010. február 19-én kelt levelében közölte a felperessel, hogy a hibás teljesítése miatt felmerült javítási költségekről összesen 20.297.125 forint összegben kiállított számlái alapján fennálló követelését 276,58 forint/euró árfolyam alapulvételével 73.386,09 euró összegben beszámítja a felperes vele szemben fennálló számlakövetelésébe.

A beszámított követelésről kiállított, a felperes által visszaküldött számláit az alperes 2009. november 17-i levelével ismételten megküldte a felperesnek azzal, hogy a Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján beszámított követelése erejéig a követelések a Ptk. 296. § (2) bekezdése alapján megszűnnek.

Az alperes a vállalkozási szerződés alapján számla ellenében összesen 131.051 eurót fizetett a felperesnek, 526 eurót a felek kompenzáció keretében kiegyenlítettnek tekintettek.

A felperes 2011. május 4-én előterjesztett, utóbb módosított keresetében az alperest 87.623 euró és annak 2009. november 10-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével azonos mértékű késedelmi kamata fizetésére kérte kötelezni; keresetét a per utolsó tárgyalásán 76.663 euró összegre és járulékaira leszállította.

A kereseti előadás szerint a felperes maradéktalanul eleget tett az alperessel kötött vállalkozási szerződésben foglaltaknak, amit bizonyít, hogy az alperes a szerződésszerű teljesítésről kiállította a teljesítésigazolásokot, az ezek alapján benyújtott felperesi számlákat befogadta. A szerződés tárgyát képező munkák ellenértékét az átadás-átvételi eljárás lefolytatását követően az építető kifizette az alperes részére. Mindennek ellenére az alperes csak részben tett eleget a Ptk. 397. § (1) bekezdése szerinti vállalkozói díj fizetési kötelezettségének, a szerződés alapján jogszerűen visszatartott 5 % mértékű vállalkozói díjra tekintettel a kereseti kérelem szerinti vállalkozói díjat és járulékait tartozik megfizetni.

Az alperesi ellenkérelemben előadottakkal szemben a felperes vitatta a hibás teljesítés tényét és azt is, hogy az alperes felszólította volna a hibák kijavítására.

Az alperes a kereset elutasítását kérte; nem vitatta, hogy szerződésszerű teljesítés esetén felperes igényt tarthatna az általa követelt összegre. Ugyanakkor azt állította, hogy a felperes hibásan teljesített, a hibákat írásbeli felszólítás ellenére sem javította ki, ezért az ÁVSZF 3.8. és 19.8. pontja alapján azokat jogszerűen javíttatta ki mással, a számlákkal igazolt és a felperesnek kiszámlázott javítási költségeket a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint jogszerűen számította be a felperessel szemben fennálló számlatartozásba. A beszámítással a Ptk. 296. § (2) bekezdése értelmében a kötelezettségek kölcsönösen megszűntek, a kereset a beszámítással megszűnt felperesi követelés érvényesítésére irányul.

Az alperes a hibás teljesítés folytán felmerült kijavítási költség megfizetésére irányuló szavatossági igénye érvényesítése iránt 20.297.125 forint összegben beszámítási kifogást is előterjesztett. Az alperesi előadás szerint a teljesítésigazolásokat valóban kiállította, később azonban vissza is vonta, amikor kiderült, hogy a rögzített állapot nem felelt meg a tényeknek, a teljesítésigazolás aláírásakor tévedésben volt. A felperes hibás teljesítése abban állt, hogy a humusztartalom nem volt megfelelő; a felperes valótlan mérési adatokat szolgáltatott. A hibás teljesítés tényének bizonyítására az alperes tanúbizonyítást indítványozott.

Az elsőfokú bíróság a per 2011. szeptember 5-i tárgyalásán tájékoztatta az alperest arról, hogy az általa állított hibák pontos megjelölése mellett a hibás teljesítés tényének felperesi vitatására tekintettel ráhárul annak bizonyítása, hogy a teljesítés hibás volt, továbbá hogy a hiba rejtett hibának minősül, a teljesítés átvételekor nem tudott a hibáról; illetve amennyiben a teljesítést a hibáról tudva vette át, jogfenntartó nyilatkozatot tett; mindezek bizonyítása szakkérdésnek minősül; az alperest terheli továbbá annak bizonyítása, hogy a felperest felhívta a hibák kijavítására.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt, a felek képviselőivel kihirdetés útján közölt végzésében 30 napos határidővel felszólította az alperest a felperesi hibás teljesítéssel összefüggésben a hibák felsorolásszerű megjelölésére, továbbá felhívta a feleket nyilatkozataik, bizonyítási indítványaik fenti határidőn belüli előterjesztésére a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglaltakra is utalva.

Az alperes 2011. október 19-én előterjesztett előkészítő iratában továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a szerződés rendelkezései alapján a felperes hibák kijavítására történt eredménytelen felhívását követően jogszerűen végeztette el a javítást a felperes költségére mással. A konkrét hibák megjelölése és a hibák fennálltának bizonyítása körében csatolta az ... Kft. 2009. október 26-án kelt értesítését és az annak mellékletét képező hibalistát, amelynek 35. pontja a ..., 44. pontja a nagykanizsai munkaterületen megállapított hibákat rögzíti. A hibák kijavítási költségeinek bizonyítására számlamásolatokat, a vállalkozói díj felperessel történt elszámolására nézve kimutatást csatolt.

A per 2012. január 17-i tárgyalásán az alperes korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva a tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetését követően a csatolt mérnöki okiratra hivatkozással úgy nyilatkozott, a teljesítésigazolással csakis a megfelelő, a megrendelő által is igazolt teljesítést lehet elfogadni; a perbeli esetben a hiba az által a tény által igazolt, hogy a megrendelő nem vette át a teljesítést; a felperes kijavításra felhívását pedig a 2009. november 9-i alperesi levél bizonyítja.

Az elsőfokú bíróság a 2012. január 17-én meghozott 13.G.40.884/2011/7. számú ítéletével az alperest a felperes részére 76.663 euró, valamint annak 2009. november 10-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamata, valamint 1.062.914 forint perköltség megfizetésére, míg az állam javára 900.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a peres felek között a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződés jött létre. Az építető a szerződés szerinti munkák ellenértékét az alperesnek kifizetette; a szerződés szerinti bruttó 219.200 euró vállalkozói díjból az alperes 131.051 eurót megfizetett, 526 euró kompenzáció útján került rendezésre, az 5 % mértékű jótállási garancia címén pedig az alperes 10.960 eurót jogszerűen tartott vissza. Mindezek alapján az alperesi beszámítási kifogással le nem fedett 3.276,91 euró összeg erejéig a kereset mindenképpen megalapozott.

Az alperes beszámítási kifogására nézve az elsőfokú bíróság a Ptk. 316. §-ára, 306. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint (3) bekezdésében foglaltakra, továbbá a Pp. 164. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, az alperes a 2011. szeptember 15-i tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt előzetes tájékoztatás és felhívás ellenére sem indítványozta igazságügyi szakértő kirendelését a hibás teljesítés tényének, az állított hibák fennálltának, továbbá annak bizonyítására, hogy azok rejtett hibának minősülnek, e tények igazolására ugyanakkor az általa csatolt okirati bizonyítékok nem alkalmasak; e körben az indítványozott tanúbizonyítástól sem várható eredmény, ezért azt az elsőfokú bíróság mellőzte. Miután az alperes nem indítványozta igazságügyi szakértő kirendelését, a beszámítási kifogás nem vezethetett eredményre. A beszámítási kifogás előterjesztésén túlmenően az alperes sem a kereseti kérelem szerinti kamatfizetés kezdő időpontját, sem a kamat mértékét nem vitatta, mindezekre tekintettel az alperes módosított kereset szerinti marasztalásának volt helye.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodsorban a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a beszámítási kifogás körében maradéktalanul teljesítette bizonyítási kötelezettségét, a hibás teljesítés tényét, az egyes hibák fennálltát, mibenlétét a projekt független mérnöke által kiállított hibalista csatolásával bizonyította. A felperes hibák kijavítására felhívása az ugyancsak csatolt felszólító

levelekből megállapítható; azt pedig, hogy a beszámítási kifogás alapjául szolgáló hibák rejtettnek minősülnek, egyértelműen bizonyítja, hogy a mérnök által kiállított hibalista és a hibák kijavítására irányuló felszólítások a teljesítésigazolások után keletkeztek. A felperesi hibás teljesítés ténye, a hibák kijavítására irányuló felhívás teljesítésnek az elmulasztása, a kijavítási költség összege egyértelműen megállapítható, az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontjával szemben e körben szükségtelen igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatása, ezért tévesen találta megalapozatlannak a beszámítási kifogást. Arra az esetre, ha a Fővárosi Ítéltábla előtt a szakértői bizonyítással kapcsolatos álláspontja megalapozatlannak bizonyulna, igazságügyi szakértő kirendelését indítványozta.

A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéssel hozott ítéletet, mert a per első tárgyalásán még nem állt rendelkezésre minden szükséges adat ahhoz, hogy megállapítható legyen, a beszámítási kifogással összefüggésben kizárólag az igazságügyi szakértői bizonyítás vezethet eredményre. Ezért, miután az igazságügyi szakértői bizonyítás szükségességére adott tájékoztatást követően az alperes a hibás teljesítés tényének, a hibák fennálltának bizonyítására csatolta a független mérnöki listát, amelynek tartalmát a felperes nem vitatta, az elsőfokú bíróság akkor járt volna el a Pp. 3. § (3) bekezdésében és 141.§ (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, ha a következő tárgyaláson nyilatkozattételre hívja fel a felperest arra nézve, vitatja-e a csatolt okirati bizonyítékok tartalmát, hitelességét. Csakis ennek eredményétől feltételezetten lett volna az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy megalapozottan állást foglaljon a szakértői bizonyítás szükségessége kérdésében, és arra ismételt fel kellett volna hívnia az alperes figyelmét. Ennek elmulasztása olyan lényeges eljárási szabálysértés, ami az elsőfokú eljárás megismétlését teszi szükségessé a tényállás per eldöntéséhez szükséges feltárása érdekében. Egyebekben a per első tárgyalásán az elsőfokú bíróság tájékoztatása a szakértői bizonyítás szükségessége mellett sem a szakértői díj viselésének szabályaira, sem a bizonyítás sikertelenségének következményeire nem terjedt ki, ezért nem felelt meg a Pp. 3. § (3) bekezdésének, ami önmagában is súlyos eljárási szabálysértés.

A másodfokú eljárásban az alperes a fellebbezését kiegészítve előadta azt is, hogy miután a perbeli projekt Európai Unió támogatásból, szoros műszaki ellenőrzés és pénzügyi elszámoltatás mellett valósult meg, a projekt mérnökeként az ... Kft. által kiállított, a hibákat rögzítő okirat közokirati jellegű bizonyító erővel bír, így annak benyújtásával a bizonyítási teher átfordult.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Véleménye szerint az alperes az elsőfokú bíróság bizonyítási teherre vonatkozó, a jogszabályi rendelkezésnek megfelelő tájékoztatását követő felhívása ellenére a hibák megjelölését és a szakértői bizonyítás indítványozását is elmulasztotta, a másodfokú eljárásban előterjesztett indítványa alapján pedig már nincs helye a szakértői bizonyítás elrendelésének. A felperes vitatta, hogy az ... Kft. által kiállított okirat közokiratnak minősülne, és annak alperesi csatolása a bizonyítási teher átfordulását eredményezte volna.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül, és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. A (4) bekezdés azt is kimondja, a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A Pp. 164. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. 141. § (2) bekezdése értelmében a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervittelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. A (6) bekezdés azt is kimondja, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevétele nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevétele a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. idézett rendelkezéseiből következően, abban az esetben, ha a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, illetve a bizonyítás indítványozása körében ráháruló kötelezettségének a fél a bíróság erre irányuló, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő tájékoztatása és a mulasztás jogkövetkezményeire is kiterjedő, kellő határidőt biztosító felhívása ellenére neki felróhatóan, illetve alapos ok nélkül nem vagy késve tesz eleget, a mulasztás a bizonyítás mellőzését vonja maga után, ennek jogkövetkezményei a bizonyításra köteles felet terhelik.

A felperes a keresetében arra hivatkozással érvényesített vállalkozói díjkövetelést, hogy az alperes által kiállított teljesítésigazolásokkal bizonyítottan maradéktalanul eleget tett az alperessel kötött vállalkozási szerződésben foglalt kötelezettségeinek, a munkák ellenértékét az alperes az építetótől megkapta, a vállalkozási szerződés rendelkezéseire tekintettel ezért az alperes jogosulatlanul tagadta meg a vállalkozói díj keresettel követelt részének a kifizetését.

Az alperes a felperes hibás teljesítésére hivatkozással kérte a kereset elutasítását, azt állítva, hogy a hibákat írásbeli felszólítása ellenére sem javította ki, az emiatt felmerült javítási költségeket ezért a hibás teljesítésből eredő szavatossági kötelezettsége körében köteles megtéríteni, a kereset a javítási költségek megtérítése iránt előterjesztett beszámítási kifogásra tekintettel megalapozatlan.

A hibás teljesítés tényének felperesi vitatásából következően a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a beszámítási kifogással összefüggésben az alperesre hárult annak bizonyítása, hogy a felperes teljesítése az alperes által kiállított teljesítésigazolások ellenére hibás volt, továbbá a Ptk. 316. § (1) bekezdésében foglaltakból következően az alperes tartozott bizonyítani azt is, hogy olyan hibákról van szó, amelyekről a felperesi teljesítés elfogadása, a teljesítésigazolások kiállítása időpontjában nem volt, illetve a hibák jellegéből adódóan nem is lehetett tudomása. E tények, körülmények megállapításához, megítéléséhez nyilvánvalóan olyan szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, ezért vizsgálatuk a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti szakértői bizonyítást tesz szükségessé.

Az elsőfokú bíróság a per 2011. szeptember 5-i első tárgyalásán a felek nyilatkozataira, a rendelkezésre álló bizonyítékokra és az előterjesztett bizonyítási indítványokra tekintettel az eljárás adott szakaszában a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta az alperest a ráháruló bizonyítási teherről, és a szakértői bizonyítás szükségességéről.

Kétségtelen, hogy a felhívásra az alperes - egyebekben a 30 napos határidő 2011. október 5-i lejártát követően - a hibák fennálltának, a hibás teljesítés tényének bizonyítására csatolta a perbeli beruházás mérnöki feladatait ellátó ... Kft. által az alperes és az építető közötti műszaki átadás-átvételi eljárás során felvett ún. hibalistát. Ez az okirat ugyanakkor, miután kiállítására nem bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül került sor, a Pp. 195. § (1) bekezdése szerinti közokiratnak nem tekinthető, ahhoz a közokirat bizonyító ereje sem kapcsolódhat, amiből az következik, hogy - az alperes fellebbezési előadásával szemben - a beszámítási kifogás alapjául szolgáló hibás teljesítés körében nem eredményezhette a bizonyítási teher átfordulását. Annak bizonyítására, hogy a felperes és az alperes közötti átadás-átvétel időpontjában a hibák az alperes számára felismerhetők voltak-e, önmagában az okirat egyébként sem alkalmas.

Ugyancsak megalapozatlanul kifogásolja az alperes a fellebbezésében azt, hogy az ... Kft. által kiállított hibalistára nézve az elsőfokú bíróság nem hívta fel nyilatkozattételre a felperest, és a nyilatkozattól feltételezetten nem értékelte újra a beszámítási kifogás körében rendelkezésre álló bizonyítékokat, majd pedig nem tájékoztatta ismételt az alperest arról, hogy továbbra is szükségesnek tartja a szakértői bizonyítás lefolytatását.

A perben rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti értékelése az ügy érdemi elbírálása körébe tartozik, a bizonyítékokat a bíróságnak érdemi határozatában kell értékelnie. Ebből következően nem képezi a bíróság feladatát

az, hogy az érdemi döntést megelőzően tájékoztassa feleket a rendelkezésre álló bizonyítékok értékeléséről, valamely bizonyíték helyett az adott bizonyítandó tényre vonatkozóan további bizonyíték, bizonyítási indítvány előterjesztésének szükségességéről. A bizonyítékok érdemi határozat meghozatalát megelőző értékelésének és valamely bizonyítandó tényre nézve további bizonyíték, indítvány előterjesztésére irányuló felhívás kiadásának elmaradása nem eljárási szabálysértés, így alappal nem kifogásolható.

Mindezekből következően az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül járt el, amikor a beszámítási kifogás körében a tárgyalás berekesztését megelőzően nem hívta fel ismételten az alperes figyelmét a szakértői bizonyítás szükségességére.

Az alperes a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő, a szakértői bizonyítás szükségességére is kiterjedő előzetes tájékoztatása és a mulasztás lehetséges jogkövetkezményeit is tartalmazó, kellő határidőt biztosító felhívása ellenére alapos ok nélkül nem indítványozta szakértői bizonyítás elrendelését. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül járt el akkor is, amikor a rendelkezésre álló adatok alapján hozott ítéletet. A Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az alperes a fellebbezésében nem kifogásolhatja eredményesen a szakértői bizonyítás mellőzését, és ugyanazon okból a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványai sem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti helyes értelmezésével, mérlegelésével, helytállóan állapította meg, és az arra alapított jogi következtése is érdemben helytálló.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2012. június 26.

Levek Istvánné dr. s. k.,
mb. tanácselnök

Dr. Felker László s. k.,
előadó bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül: